

nu kan komme tilbage og få en opholdstilladelse.

Barnet skal ikke tages som gidsel i sådan et spil. Det er ikke barnets ansvar. Der er nogle forældre, og der er nogle myndigheder, og det er dér, man skal sørge for, at løsningerne bliver fundet til gavn for barnet.

Formanden:

Så er det integrationsministeren.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Tak for en lang og indviklet og også lidt forvirret debat. At den er forvirret, kan man jo ikke undre sig over, når man har læst Kristeligt Dagblad den sidste tid, hvor hverken journalister eller lederskribenter har været i stand til overhovedet at finde ud af, hvad sagen drejer sig om.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen skal have lov at sige, hvad hun mener, men når hun refererer, hvad der står i forslaget, og beskriver, hvad der er hensigten med det, så er hun helt ude på overdrevet. Så er det sagt kort.

Hun er imod, at embedsmænd skal skønne, om forkyndere har relevant baggrund. Men tænk lige på, hvordan det er i dag. Kan hvem som helst komme ind i Danmark som forkynder i dag? Er der ingen embedsmænd, der sidder og vurderer ansøgninger fra folk, der kalder sig forkyndere? Hvordan er det egentlig i dag?

Det nye er jo, at uklarhed og total overlappelse af spørgsmålet til embedsmænd afløses af lovgivning og bemærkninger og udvalgsbehandling her i Folketinget, sådan at vi får klarhed i stedet for den hidtidige uklarhed. At det så er svært at skabe fuldstændig klarhed og tage højde for alle tænkelige situationer, skal jeg være den første til at indrømme, men det er simpelt hen meningsløst at himle op over, at embedsmænd skal skønne. Fru Elsebeth Gerner Nielsen glemmer, hvordan det er i dag. Det var det første, jeg ville sige.

Kl. 15.30

Hr. Søren Krarup har en god pointe, når han siger, at sådan set er det noget pjat, at man giver særlige begunstigelser til folk, som kalder sig forkyndere, for de kan jo bare komme ligesom alle andre. Men sagen er altså, at vi har en tradition for – og den vil vi fastholde – at vi giver en særlig begunstivelse til mennesker, der vil have opholdstilladelse, og som kalder sig forkyndere. Derfor er enhver påstand om, at vi skulle krænke religionsfriheden, naturligvis fuldstændig meningsløs.

Så siger hr. Søren Krarup: Kunne man ikke i stedet for visse af lovforslagets formuleringer bare sige, at man ikke må gå imod grundloven? Jo, lad os foretage en spørgsmål og svar-udveksling mellem udvalg og ministerium. Så kan det da godt være, vi kan finde frem til formuleringer, der kan optrykkes i betænkningen, og som kan blive endnu mere klokkeklare end dem, der allerede findes. Men jeg vil gerne sige, at når der står, at forkyndere ikke må ytre sig i strid med demokratiske principper og værdier, drejer det sig jo om grundlæggende demokratiske principper, som udtrykkeligt er afgrænset af en række nærmere opregnede bestemmelser i straffeloven.

De straffelovbestemmelser, som det drejer sig om, omhandler bl.a. personer, som offentligt opfordrer til vold, eller som offentligt driver spot med eller forhåner et herværende trossamfunds troslærdom eller gudsdyrkelse. Også racistiske ytringer er omfattet. Det er i alle tilfælde en betingelse for at inddrage opholdstilladelsen, at den religiøse forkynder ved endelig dom er dømt for overtrædelse af de angivne former for kriminalitet, og jeg vil understrege, at Udlændingestyrelsens afgørelse om at inddrage en opholdstilladelse kan indbringes for Integrationsministeriet, og alle afslag kan indbringes for domstolene, hvortil kommer, at Folketingets Ombudsmand har fuldt indseende med administrationen af reglerne. Vilkårlighed og ugenomsigtighed er der vist ikke ret meget af i forslaget. Det knytter sig til den gældende straffelov, og hvad enten man kan lide dele af straffeloven eller ej, må det dog siges, at forslaget ikke kan knyttes til noget mere klart end den gældende straffelov.

Ordene om offentlig tryghed og orden, sundhed, sædelighed og andre menneskers rettigheder og pligter er formuleret i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonventions bestemmelse om religionsfrihed og de deri opregnede saglige hensyn, hvorefter der kan gøres en undtagelse med hensyn til retten til at udøve religion og tro. Det drejer sig om personer, som er straffet for en overtrædelse af grundlæggende demokratiske principper.

Både fru Elsebeth Gerner Nielsen og fru Bodil Kornbek har talt meget om, at regeringen og forligspartierne nu vil ramme børn over 15 år og skille dem fra deres forældre – ja, der er ingen ende på den ondskab, som ligger bag denne sænkning af aldersgrænsen fra 18 til 15 år. Må jeg lige minde om, at det handler om forældre,